

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது
சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்
எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் | இரௌத்திரி (ஸ்ரீ)-கார்த்திகைமீ | இதழ்
6 | 1920 ஸ்ரீ நவம்பர்மீ | 11

உவ்வுறை பக்கம்.

திருநந்தி தேவர்துதி	...	...	...	145
சிவஞானபோதம் (நவந்த உரை)	...	...	...	145
அன்பு	...	...	...	149
அர்ச்சாதிபம்	...	...	...	152
ஆலயங்களின் அமைவு	...	...	...	157
சைவப்பகைவர் சைவர்களே	...	...	...	160
பத்திரிகையின் தாமதம்	...	...	...	164
1921 ஸ்ரீ ஜனவரிமீ பத்திரிகை	...	...	...	164
தேவார வைப்புத்தல விளக்கம்	...	...	...	165

இஃது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்.

ஸ்ரீஸத்ரீ சிவ சண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,

(Retired Accountant, Military Accts., Department)

நெ. 48, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1921.

தபாற்கூலி உட்பட வருடச்சந்தா நூலா ஒன்று.

சந்தாதாரர்களுக்கு இன்றியமையாத விண்ணப்பம்.

ஐயன்மீர்,

இப்பத்திரிகையை மாதமாதம் கிரமமாக மும்மூன்று பரமமாக (அதாவது 24 பக்கங்களாக) வெளியிடுவதற்குச் சந்தேரக்குறைய 1500 ரூபா வேண்டுமென்பதை இதற்குமுன் பன்முறை நன்கு விளக்கினோம். அதனால் 1000 சந்தாதாரர்களுக்குக் குறையாமற் சேர்ந்து, 1½ ரூபா வீதமாகச் சந்தா செலுத்திப் பத்திரிகையைப் பெற்றுக் கொண்டாலன்றி, பத்திரிகை கிரமமாய் நடைபெறுவது இயலாதென்பது விளங்கும். ஆதலால், டிசம்பர்மீ பத்திரிகை வெளிவந்தபிறகு எம்மால் (இப்போதுள்ள அரசாங்கச் சட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்து) வழக்கப்படி வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும் 1921-ல் ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையைச் சந்தாதாரர்களாகிய நீங்கள் திருப்பி ரட்டப்படுத்தாமல், 1½ ரூபா கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்வதோடு, அன்பு கூர்ந்து இயன்றவரையில் புதிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பித்தும், நீங்கள் கொடுக்கும் சந்தா (1½ ரூபா)வே போதுமென்றிராமல் உங்களால் விளையாட்டாக (அதாவது மிக இலேசாக) உபகரிக்கக்கூடிய தொகையை அனுப்பியும், சைவசமயத்திற்கு அருமருந்தன்ன இப்பத்திரிகையைக் கிரமமாய் நடைபெறச் செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம். பத்திரிகையை வி. பி. தபாலில் அனுப்புமுன் நீங்களே தொகையை மணியார்டர் செய்தனுப்புவது உத்தமோத்தமமாம். சீவனத்தினிமித்தமன்றி பொதுநலமே கருதி யாம் இப்பத்திரிகையை வெளியிட்டு வருவதனால் எம்முடன் கலந்து துணைபுரிந்து இதனைக் கிரமமாக நடத்துவித்தல் உங்கள் பரிசுத்தமான கடமையாம். நீங்கள் பலரும் கொஞ்சம் உதவி செய்வீர்களாயின் இப்பத்திரிகை பலவிதத்திலும் அபிவிருத்தி யடைவதற்கும், யாம் அச்சிட விரும்பும் பல அருமையான விஷயங்கள் வெளி வருதற்கும், அதனால் சைவம் தழைத்தற்கும் ஏதுவாகும்.

தங்கள் அடுத்த வருடத்துச் சந்தாவை (ரூபா 1½) இதுவரையில் மணியார்டர் செய்தனுப்பியிருக்கும் சந்தாதாரர்களுக்கு வந்தனமளிக்கிறோம்.

இ. ஆதிமூல முதலியார்,

பத்திரிகாசிரியர்.

1920-ல் பத்திரிகை.

சென்ற 1920-ம் வருடத்துப் பத்திரிகையின் பிரதிகள் அனைத்தும் முன்னமே செலவாய் விட்டமையால், சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர விரும்பினவர்களுக்கு அவ் வருடப் பத்திரிகை அனுப்ப இயலாமற் போயிற்று.

வ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
6

இரௌத்திரிஸ்-கார்த்திகை
1920ஸ் நவம்பர்

இதழ்
11

திருநந்தி தேவர் துதி.

ஐயிரு புராணநா லமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூழ்புகல் வியாத னீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குப் பரத்துவங்குறிப் பத்துப் புராணங்கள் சொல்லியும், செவ்விய பல வேதங்களை யுணர்ந்திருந்தும், மாயையினால் மயங்கி, பொய் வார்த்தைகூறிய வியாசமுனிவன் நீட்டிய கையை நீட்டியவாறே இருக்கச்செய்த திருநந்தி தேவரது திருவடிகளை வணங்குவோம் (எ - று.)

வியாதமுனிவன் கையும் நாவும் எழாது நின்ற சரித்திரத்தை இப்பத்திரிகையின் 38-வது பக்கத்திற் காண்க.

சிவஞான போதம்.

பத்தாஞ் சூத்திரம்—இரண்டாம் அதிகாரம்.

(132-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உதாரண வேண்பா.

சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானாய்ச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

சந்தாதாரர்களுக்கு இன்றியமையாத விண்ணப்பம்.

ஐயன்மீர்,

இப்பத்திரிகையை மாதமாதம் கிரமமாக மும்மூன்று பாரமாக (அதாவது 24 பக்கங்களாக) வெளியிடுவதற்குச் சந்தேரக்குறைய 1500 ரூபா வேண்டுமென்பதை இதற்குமுன் பன்முறை நன்கு விளக்கினோம். அதனால் 1000 சந்தாதாரர்களுக்குக் குறையாமற் சேர்ந்து, 1½ ரூபா வீதமாகச் சந்தா செலுத்திப் பத்திரிகையைப் பெற்றுக் கொண்டாலன்றி, பத்திரிகை கிரமமாய் நடைபெறுவது இயலாதென்பது விளங்கும். ஆதலால், டிசம்பர்மீ பத்திரிகை வெளிவந்தபிறகு எம்மால் (இப்போதுள்ள அரசாங்கச் சட்டத்தின்படி ரிஜிஸ்டர் செய்து) வழக்கப்படி வி. பி. தபாலில் அனுப்பப்படும் 1921-ல் ஜனவரிமாதப் பத்திரிகையைச் சந்தாதாரர்களாகிய நீங்கள் திருப்பி நடட்டப்படுத்தாமல், 1½ ரூபா கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்வதோடு, அன்பு கூர்ந்து இயன்றவரையில் புதிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பித்தும், நீங்கள் கொடுக்கும் சந்தா (1½ ரூபா)வே போதுமென்றிராமல் உங்களால் விளையாட்டாக (அதாவது மிக இலேசாக) உபகரிக்கக்கூடிய தொகையை அனுப்பியும், சைவசமயத்திற்கு அருமருந்தன்ன இப்பத்திரிகையைக் கிரமமாய் நடைபெறச் செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம். பத்திரிகையை வி. பி. தபாலில் அனுப்புமுன் நீங்களே தொகையை மணியார்டர் செய்தனுப்புவது உத்தமோத்தமமாம். சேவனத்தினிமித்தமன்றி பொதுநலமே கருதி யாம் இப்பத்திரிகையை வெளியிட்டு வருவதனால் எம்முடன் கலந்து துணைபுரிந்து இதனைக் கிரமமாக நடத்துவித்தல் உங்கள் பரிசுத்தமான கடமையாம். நீங்கள் பலரும் கொஞ்சம் உதவி செய்வீர்களாயின் இப்பத்திரிகை பலவிதத்திலும் அபிவிருத்தி யடைவதற்கும், யாம் அச்சிட விரும்பும் பல அருமையான விஷயங்கள் வெளி வருதற்கும், அதனால் சைவம் தழைத்தற்கும் ஏதுவாகும்.

தங்கள் அடுத்த வருடத்துச் சந்தாவை (ரூபா 1½) இதுவரையில் மணியார்டர் செய்தனுப்பியிருக்கும் சந்தாதாரர்களுக்கு வந்தனமளிக்கிறோம்.

இ. ஆதிமூல முதலியார்,

பத்திரிகாசிரியர்.

1920-ல் பத்திரிகை.

சென்ற 1920-ம் வருடத்துப் பத்திரிகையின் பிரதிகள் அனைத்தும் முன்னமே செலவரய் விட்டமையால், சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர விரும்பினவர்களுக்கு அவ் வருடப் பத்திரிகை அனுப்ப இயலாமற் போயிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
6

இரௌத்திரிஸ்ரூ-கார்த்திகைமீ
1920ஸ்ரீ நவம்பர்மீ

இதழ்
11

திருநந்தி தேவர் துதி.

ஐயிரு புராணநூ லமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாத நீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குப் பரத்துவங்குறிப் பத்துப் புராணங்கள் சொல்லியும், செவ்விய பல வேதங்களை புணர்ந்திருந்தும், மாயையினால் மயங்கி, பொய் வார்த்தைகூறிய வியாசமுனிவன் நீட்டிய கையை நீட்டியவாறே இருக்கச்செய்த திருநந்தி தேவரது திருவடிகளை வணங்குவோம் (எ - று.)

வியாதமுனிவன் கையும் நாவும் எழாது நின்ற சரித்திரத்தை இப்பத்திரிகையின் 38-வது பக்கத்திற் காண்க.

சிவஞான போதம்.

பத்தாஞ் சூத்திரம்—இரண்டாம் அதிகரணம்.

(132-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உதாரண வேண்பா.

சார்ந்தாரைக் காத்த றிலேவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானாய்ச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

(இ - ள்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்—தம் பால் அடைக்கலமெனச் சார்ந்தாரைக் காப்பது உத்தமர் கடமை யாகலான்—தான் சார்ந்தாரைக் காத்தும்—முதல்வன் தன்னைச் சார்ந்தவரையே பாதுகாப்போனாகியும்—சலம் இலன் ஆய்—அது பற்றிக் கோட்டமுடைய னல்லனாய்—சார்ந்து அடியார் தான் தானாய்ச்செய்து—தன்னைச் சார்ந்து தன் அடிப்பணியில் நிற்க வல்ல அடியார் தானேயாய் நிற்குமாறு நிறுவி—பிறர்தங்கள் வினைகொடுத்தல்—அவர்க்கு வரும் ஆகாமிய வினையைக் கெடுத்து, அது செய்யமாட்டாத பிறர்க்கு வரும் ஆகாமிய வினையை அவர்க்குக் கொடுப்பான். அப்படிக் கொடுத்தலினால்—ஆய்ந்து ஆர் முன் செய்வினையும் ஆங்கு—அவ்விரு திறத்தோர்க்கும் உணவாகி னுணுகி வந்து பொருந்தும் பிராரத்த வினையும் அவ்வாறே செய் வோர் செய்திக்குத் தக்கபயனாய் இருவேறுவகைப் படச் செய் வன் (எ - று.)

சாராதாரை யொழித்துச் சார்ந்தவரையே காப்பது நடுவு நிலையாகிய தலைமைக் குணமாவதன்றி இழிகுண மன்றென்பார் தலைவர் கடன் என்றார்—“தன்னையடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன் றோ தலையாயவர் தங்கடனாவது தான்”, “சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கலால் நலமிலன்” என்னும் தேவாரத்தானும் இதனை யறிக—உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. சார்ந்த என்னும் பெய ரெச்சம் சார்ந்து என ஈறு திரிந்தது. தான்—முதல்வன். ஆதல்—ஆதலால். கொடுத்தல்—கொடுத்தலால். ஆய்ந்து—நுணுகி. ஆர்வினை—ஆரும்வினை—கூடுவதாய் வினை. பிராரத்தவினை சூக் கும வினையாகலின் அது கூடும் முறைமையறிதல் அரிதென்பார் “ஆய்ந்தார் முன் செய்வினையும்” என்றார்.

இங்குளி வாங்கும் கலம்போல ஞானிபான்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னுணுணரு மச்சு.

(இ - ள்.) இங்குளி—பெருங்காயத்தின் வாசத்தை—வாங் கும்—பெறுகின்ற—கலம்போல — பாத்திரத்தைப்போல்—(அதா வது தன்பால் வைத்து எடுக்கப்பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தி னின்றும் அதன் வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் பாத்திரத்தில் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய் கந்திக்குமாறு போல)—ஞானி பால் முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—(நான் அவனென்

றெண்ணிச் சிவோகம்பாவனை செய்தறியும்) ஞானிக்கு (நாடும் உளம் உண்டாதற் கூடுமாகையால் அதுபற்றி) அவனிடத்துப் பிராரத்த வினையும், அதற்கிடனாகிய உடம்பு முதலிய மாயேயமும் வாசனை மாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து தாக்குமாயினும்—பின் செய்வினைமாயையுடன் நில்லாது—அவ்வழி ஏறுவதாகிய ஆகாமிய வினை (மேலைக்கு வித்தாய் நிலை பெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்குப் பற்றுக் கோடாகிய) மாயேயத்தினோடுங் கெட்டொழியும்—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆய அதனால் மற்று அச்சு உணரும்—அந்த ஞானி (பின்னர்ப் பகுத்துணர்வு மிறந்து ஏகனாகி இறை பணியின்று) சத்தாயுள்ள சிவமேயாகிய வதனால் (ஒரேவழி அவ் வாதனைப்பற்றிப் பிறழினும் பிறழ்வொட்டாத) அவ்வச்சினையே (அதாவது அச்சாணிபோன்ற அச்சிவத்தையே) உணர்ந்து நிற்பன். (ஆதலினால் ஒளி இருளைத் துரக்குமாறு போல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத் துரக்கும்) (எ - று.)

இங்கு = பெருங்காயம்—உளி ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு. இங்குளி = பெருங்காயத்தின், வாசனை யென்பது வருவிக்கப் பட்டது.

சக்கரத்தைப் பிறழ்வொட்டாது நிலைத்திருக்கும்படி செய்யும் அச்சுப்போல் வினைவயத்தால் ஞானியைப்பிறழ் வொட்டாது நிலைத்திருக்கச் செய்வது மெய்ப்பொருளாதலால் அம்மெய்ப் பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்

பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி

யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று

மவர்திற னீங்கா ரதற்கு.

(இ - ள்.) நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் = அனல் நடுவில் (இருந்தும்) வேவாத நல்ல தவத்தினையுடையார் போலவும் (அதாவது, அங்கித்தம்பன் சித்தியையுடையவர் அக்கினியின் நடுவில் இருப்பினும் தம் திறத்தின் நீங்காதவாறு போலவும்)—பண் அமர மா செலுத்தும் பாகரினும் = பண்ணப்படும் கதிகள் பொருந் தக் குதிரையைச் செலுத்தும் பாகரைப் போலவும் (அதாவது, குதிரையை அதின் கதிகளுக்கிசைய வேகமாய்ச் செலுத்துதற் குரிய பாகுநூல் கற்றுவல்லார் அக்குதிரையின் வேகத் துட்படி னும் தம் திறத்தின் நீங்காதவாறு போலவும்)—எண்ணி = ஐம்புலன்

கள் தமக்கு வியாப்பியமாய் அடங்கத் தாம் அவற்றை வியாபித்து மேற்பட்டு நிற்கும் முறையை) ஆராய்ந்து—அரன் அடி ஓர்பவர் = முதல்வன் திருவடியாகிய அச்சினை (இறைபணியினின்று) உணர வல்லோர்—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் = அவ்வைம்புலனிற் சென்றும் அதனானே தம் திறல் நீங்குதல் இலர். (எ - று.)

நள் அனல் என்பது நண்ணனல் எனமருவியது. நீர் கீழ் என்பது கீழ்நீர் என மாறியது போல், அனல் நண் என்பது நண் அனல் என மாறியது. நள் = நடு. பண் = பண்ணப்படும் கதிகள். அதற்கு = அதனால்.

சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தனைவா ராங்கு.

அன்வயம்—சதசத்தாம் மெய்கண்டான் சத்தருளிற்காணின், பாசத்தில் இதமித்தலின்றிச் சத்தனைவார் கதமிக்கெரிகதிரின்முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகணையார்.

(இ - ள்.) சத சத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின் காணின் = சத்தோடு கூடிய விடத்துச் சத்தாயும் அசத்தோடு கூடிய விடத்து அசத்தாயும், இவ்வாறு சதசத்தாம் இயல்புடைய தன் உண்மை புணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் திருவருளினால் லல்லது ஒன்றையுங் காணானாயின் (அதாவது எதையும் அவ்வருள் வழிநின்று காண்பானாயின்)—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி = அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ் செய்தலின்மையால்—சத்து அனைவார் = சத்தாகிய அம்முதல்வனைத் தலைப்படுவோர்—கதம் மிக்கு எரிகதிரின் முன் இருள்போல் = சிற்றமிக்கு எரியா நின்ற ஒளியின்முன் இருள்போல—ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகணையார் = அச்சத்தினெதிர் தனது சத்தியை ஏற்கமாட்டாத அசத்தாகிய பாசத்தினிடம் எய்துவாரல்லர் (எ - று.)

மெய்கண்டான் காணின், சத்தனைவார் அனைவார் என முடிதலால் ஒருமை பன்மை மயக்க மன்மை தெளிக. இதமித்தல் = இதஞ் செய்தல் = பற்றுச்செய்தல். இன்றி = இன்மையான். அருளின் = அருளினால். எரிக்குக் கோபம் உண்டென்பது ஒப்புமைபற்றி. இதனைச் “சினம் என்னுஞ் சேர்ந்தாரைக்

கொல்லி” என்னுந் திருக்குறளானும், “எரிதுள்ளினாலென வெகுண்டான்” என்னும் பெரியபுராணத்தாலும் அறிக.

இவ்வைவந்து வெண்பாவானும் முறையே இறைபணியினிற் பார்க்குப் பிரார்த்தவினை முதல்வன் சந்நிதியில் உடலுழாய் ஒழிவ தாகலின் மேலைக்கு வினை யேறுமாறில்லை யென்றும், அது செய் வோர் செய்திப்பயன் வினையுமாற்றற் பெறப்படும் என்றும், செய்வோர் செய்திப் பயனன்றியும் வினைவது வாதனை மாத் திரையேயாகலான் அதுபற்றி வரும் வினை ஞானத்தான் அழிவெய் தும் என்றும், அந்த ஞானம் வாதனைபற்றிச் சலிக்குமாறில்லை என்றும் அது சலிக்காமைக்கேது இது என்றும் எடுத்துக்காட்டி, அஞ்ஞான கன்மம் பிரவேசியாமையை வலியுறுத்தியவாறு காண்க.

அன்பு.

அன்பு எனப்படுவது பற்று இரக்கம் விசுவாசம் என்னும் இம்மூன்று காரணங்களினால் உயிர்களிடத்தில் தோன்றும் உள்ள ரெகிழ்ச்சியாம்.

அன்பு பற்றுக் காரணமாகத் தோன்றும்போது பந்தம் அவா ஆசை மோகம் என்பன வாதியாய் பெயர்களைப் பெறும். அப்போது அது செலுத்தப்படும் இடங்கள் சரீரமும் சரீரத்தோடு தொடர்புடைய மனைவி மக்கள் மாடு வீடு முதலியனவுமாம். அத னால் உண்டாகும் பலன் சிற்றின்பமும் பாவமும் பிறவித் துன்பமும்.

அன்பு இரக்கம் காரணமாகத் தோன்றும்போது கருணை அருள் என்பன வாதியாய் பெயர்களைப் பெறும். அப்போது அது செலுத்தப்படும் இடங்கள் ஓரறிவுயிர் முதல் எல்லாவுயிர் களும். அதனால் செய்யப்படுவன பலவகைப்பட்ட தருமங்கள். இவை பசுபுண்ணியம் என்னப்படும். பசுபுண்ணியம் பயன் குறித்துச் செய்யப்படுமாயின் சொர்க்காதி போகங்கள் உண்டாம். பயன் குறியாது வெறும் இரக்கம் மாத்திரம் காரணமாகச் செய் யப்படுமாயின் பதி புண்ணியத்திற்கு ஏதுவாம்.

அன்பு விசுவாசம்காரணமாகத் தோன்றும்போது பத்தி என்று சொல்லப்படும். அப்போது அது செலுத்தப்படும் இடங் கள் கடவுளும் கடவுளின் சகளவடிவங்களாகும் குரு லிங்க சங்க மங்களும். அதனால் செய்யப்படுவது பதி புண்ணியம். பதி புண்

ணியம் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நால்வகைப்பட்டு முறையே சாலோகம் சாமீபம் சாருபம் சாயுச்சியம் என்னும் முத்தியைத்தரும்.

இவ்வாறு அன்பானது தான் செலுத்தப்படும் இடங்களுக்கேற்ப வெவ்வேறு பெயரும், தொழிலும் உடையதாய் அவ்வப் பொருள்களின் மயமாயிருந்து உயிர்களுக்குப் பந்தமும் வீடும் தருவதனால் அன்பேசைவம் என்னப்படும்.

திருமந்திரம்.

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே.

அன்பு செலுத்தப்படும் இடங்களின் வேறுபாடுகளும், அதனால் உண்டாம் பலன்களின் வேறுபாடுகளும் அறியாமலே, சிலர் பற்று மேலீட்டினால் மனைவிமக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரிடத்தில் செலுத்தப்படும் அன்பும், இரக்கமேலீட்டினால் உயிர்களிடத்திற் செலுத்தப்படும் அன்பும், பத்திமேலீட்டினால் கடவுளிடத்திற் செலுத்தப்படும் அன்பும் ஒன்றேயாமெனவும், கடவுளிடத்திற் செலுத்தப்படும் அன்பைக்காட்டிலும் மனிதர்களிடத்திற் செலுத்தப்படும் அன்பே சாலச்சிறந்த தெனவுந் கூறுவர்.

இல்லறத்தான் தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதும் பாவமாமோவெனில், மனதைத்தருமவழியில் நிறுத்தி இல்லறத்தை வழுவாது நடத்துவோன் உள்ளத்தறவியேயாவன். ஆதலால் அவனைப்பாவம் அணுகுதலில்லை. பற்று மேலீட்டினால் மனைவிமக்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதே பாவத்திற் கேதுவாமென்க.

திருக்குறள்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

தேவாரம்.

மனைவிதாய் தந்தைமக்கள் மற்றுள சுற்றமென்னும்
வினையுளே விழுந்தழுந்தி வேதனைக் கிடமாகாதே
கணையுமா கடல் சூழ்நாகை மன்னு காரோணத்தானே
நினைபுமா வல்லீராகி லுய்யலா நெஞ்சினீரே.

அன்பு ஈண்டுக்கூறிய மூவிடத்தும் தலையன்பு, இடையன்பு, கடையன்பு என மும்மூன்று வகைப்படும்.

பற்றுக் காரணமாகவுடைய தலையன்பாளர் தம் மனைவிமக்கள் முதலியவர்களைத் தம்மினும் அதிகமாக நேசித்து அவர்கள் பொருட்டுத் தம் உயிரையும் இழப்பர். இவருள் இடையன்புடையார் தம்மைப்போலவே தமது மனைவிமக்கள் ஆதியவரை நேசிப்பர். கடையன்புடையார் அவர்களைத் தமக்கிரண்டாவதாக நேசிப்பர்.

இரக்கக் காரணமாகப் பெற்ற தலையன்புடையார் ஓரறிவுயிர் முதல் எல்லா உயிர்களையும் தம்மினும் அதிகமாக நேசித்து, அவற்றின் பொருட்டுத் தம் உயிரையும் கொடுப்பர். இவர்களுள் இடையன்புடையார் பிற உயிர்களைத் தம்முயிர்போல் நேசித்துத் தமக்குத் தீங்குபுரியும் உயிர்க்கும் தீங்கு புரியாதொழுகுவர். கடையன்புடையார் தமக்குத் தீங்குபுரியவரும் உயிர்கள் ஒழிய மற்றெல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பர்.

பத்தி காரணமாகப் பெற்ற அன்புடையாருள் தலையன்புடையார் இம்மை மறுமை முத்தி என்னும் பயன்களை எதிர்பாராமல் வெறும் அன்பு காரணமாகக் கடவுளிடத்தில் பத்தி செய்வர். இவர்களுள் இடையன்புடையார் முத்தியின்பம் ஒன்றையே நோக்கி அவரிடத்திற் பத்தி செய்வர். கடையன்புடையார் இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் நோக்கிப் பத்தி செய்வர்.

பாவம் அதிகரிக்குந்தோறும் மனைவிமக்கள் முதலிய பிரபஞ்சப்பொருள்களிடத்தில் அன்பு அதிகரித்து பிறவித்துன்பம் உண்டாம். பசுபுண்ணியம் அதிகரிக்குந்தோறும் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் அன்பு அதிகரித்துப் பதிபுண்ணியத்திற்கேதுவாம். பதிபுண்ணியம் வளருந்தோறும் பசுபதியாகிய இறைவனுரிடத்தில் அன்பு வளரும். பதிபுண்ணியத்துள்ளும் சரியையினிலும் கிரியையிலும், கிரியையினிலும் யோகத்திலும் அன்பு அதிகரித்துச் சென்று ஞானத்திற் பூரணமாம். அதனால் எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியாகவும் இலங்குமுயிர் உடல் அனைத்தும் ஈசன் கோயிலாகவும் விளங்கி முத்தியின்பம் உண்டாம். இவ்வுண்மைகளை யறியாதார் சிலர் தங்களை வேதாந்திகளாகவும் ஞானவான்களாகவும் எண்ணிக் கொண்டு, ஞானநூல்களை வாசித்தலினாலேயே ஞானமுண்டா மென்றும், சரியையாதியாய சைவநெறி பத்திமார்க்கமெயன்றி

ஞானமார்க்க மன்றெனவும், பத்திமார்க்கத்தினும் ஞானமார்க்கமே சிறந்ததெனவும் உளறுவர். ஒரு பொருளைப்பற்றிய ஞானம் உண்டானபிறகே அதனிடத்தில் அன்புண்டாவது அதுபவமாதலாலும், ஞானம் சித்தித்தபிறகே இறைவன் உயிர்களுக்கு இடைவிடாது செய்துவரும் அளவிடப்படாத உபகாரங்களை உயிர் அறிந்து அன்பு மீதாரப்பெறுதலினாலும், அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலாராதலாலும், பத்தி மார்க்கமே உண்மையான ஞான மார்க்க மென்பதறிக.

அர்ச்சா தீபம்.

(136-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இதனை இன்னும் கொஞ்சம் விசாரிப்பாம். ஒருவன் வீதியிலே நடந்துபோகிறபோது வழியில் ஒரு கோயிலைக் காண்பானாயின், உடனே அவனுக்கு அப்போதிருந்த ஞாபகம்போய்த் தெய்வத்தினது ஞாபகம் உண்டாகின்றது. அது உண்டானபோது தனது அகங்கார மமகாரங்களொழிய ஹேதுவாகின்றது. திருக்கோயில்களில்லாதபோது உலகில் தெய்வசிரத்தை அறவே ஒழிந்து போகத் தடையிலலை. ஒருவன் வேதமுதலிய கலைகளைக்கற்று ஈசுவரன் ஒருவனிருக்கிறானென்று அறிந்துகொள்ளுகிறான். அவன் அதுஸமயந்தப்பி வேறுவிவகாரங்களி னுழைந்து குடும்பகோஷத்தில் தத்மயமாகி அலைகிறபோது, மீண்டும் அவன் கற்றகலைகளே அவனைத் தெளிவித்து உபகரிக்கின்றன. கலைகள் எப்படி அவனைத்திருப்பித் தெய்வசிரத்தையை உண்டுபண்ணுகிறதோ, அப்படியே திருக்கோயிலும் ஒருவனுக்கு அவனுடைய மறதியைப் போக்கித் தெய்வசிரத்தையை உண்டுபண்ணுகின்றது. இவ்விரண்டில், கலைகள் கற்றவர்களுக்கு மாத்திரம் உபகாரம், திருக்கோயில் கற்றவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் உபகாரம். திருக்கோயிலுக்கு உண்டானபெருமை அதிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைக் குறித்ததேயாகையால், அந்த விஷயத்தில்தான் அதிகமாகச்சொல்லுவது அவசியமன்று. இவ்வளவு சுபங்களுக்கு ஹேதுவாய் விளங்குந் திருக்கோயில், அர்ச்சை முதலியவைகளை நம்மவர் தூஷிப்பது அவரது வீனையேயன்றி வேறு ஒன்றுஞ் சொல்லக்கூடவில்லை.

இதுநிற்க, நம்மவர்கள் ஸ்காந்தாதிகளில், கல்-செம்பு விக் கிரகங்கள் உபாஸனையோக்கியமற்றவையென்று நிஷேதித்திருப்ப தாக மகிழ்ந்து கூறினார்கள். இது எமக்கும் உடன்பாடே. பர மாத்மாவினுடைய வியாபகத்தை அறிந்து எங்குமிருக்கின்ற அவர் இங்குமிருக்கின்றாரென்றுணர்ந்து விக்கிரகத்தைவழிபடாமல், அந்த விக்கிரகத்தையே பரமாத்மாவாக வெண்ணும்படிறையே ஆண்டுப் பிரஸ்தாபித்தபடியாம். புராணங்களைச் சுத்த பொய்யென்று சாதிக்கத் துஐங்கட்டிக்கொண்டவர்கள் அந்தோ! மறந்து அவை களையும் எடுத்தாண்டனர். தங்களுடைய அநுகூலமாகவன்றோ அதிககஷ்டப்பட்டு அவைகளில் பிரமாணந்தேடினார்கள்? பூர்வ பட்சிகள் புராணத்தைத் தொடாதவர்களாகையால், அவர்களேனைக் கத்தை அநுசரித்தே இதுகாறும் யாம் புராணத்தை முக்கியப் பிரமாணமாகத் தொடவில்லை. இப்போது அவர் தொட்டாராகை யால் யாமுந் தொடுகின்றோம். “ப்ரஹ்மாக்ஷைத்தர்திவ்யலிங்கம் * * * ” எனவும், “இந்த்ரநீலம்மயம்லிங்கம் * * * ” எனவும் போந்த ஸ்காந்தாதி மஹாபுராணங்களில் கல் - செம்பு - படிசு - நீலம் - பொன் முதலிய இலிங்கங்களும், அவைகளைப் பூசித்த அதிகாரிகளும், அவர்களடைந்த பலனும் வியக்தம். இவைகளை யோசியாமல் நம்மவர்கள் புராணங்களிலும் அர்ச்சை நிஷேதிக்கப்பட்டது என்று சோபனம் பாடியது சுபசோபன மாகாதொழிந்தது.

இங்ஙனநிற்க, நம்மவர்கள் “புராணங்களிலும் அர்ச்சையைக் குறித்துத் தனித்துப் பிரஸ்தாபிக்குங்கால் அதை ஒருவாறு சிறப் பித்துச் சொல்லியபோதிலும் இதர உபாஸனமார்க்கங்களுடன் அதை ஒப்பிடும்போது அர்ச்சையைக்காட்டிலும் இழிவான மார்க் கம் உலகில் இல்லையென்று நிந்திக்கப்பட்டிருப்பதாய் அனைவருக் குந் தெரியும்” என்று மங்களமும் பாடினார்கள். மேல் யாம் காட்டிய வசனங்கள் விஷ்ணு - பிரஹ்மா - இந்திரன் - சூரியன் - வருணன் - முனிவர்கள் - கிருஷ்ணர் - இராமர் - சேஷன் - வாசுக்கி முதலினுரை அர்ச்சையை அவலம்பித்தவர்களென்று தெரிவித் தன. இவர்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் வேறு யாவருளர்? இப்படிப்பட்டவர்கள் அநுஸரித்தமார்க்கம் இழிந்தமார்க்கமாவது எங்ஙனம்? இதரவுபாஸனமார்க்கங்களில் அர்ச்சாமார்க்கம் ஹேய மாவதும் எங்ஙனம்? எழுத்தை ஒவ்வொன்றாகவும், அவைகளைக் கூட்டிப் பதமாகவும், பின்பு வாக்கியமாகவும், முடிவில் பாடலாக

வும் ஒருவன் படிக்குங்கால், எந்தநிலையிலும் எழுத்துக்களை அவன் அதுஸந்திப்பது விட்டொழியாது. பாடலைத் தட்டாமல்படிக்கிறவன் எழுத்தை ஒவ்வொன்றாகவுச்சரிக்கிறவனை இழிந்தவனென்று கூறுதல் கூடாது. ஸாதகஸாத்யர்களாக அவரை அறியவேண்டியது. இப்படியே அர்ச்சாவலம்பர்களிடத்திலும் அறியவேண்டியது. ஸாதகரும், ஸாத்யரும் எழுத்தை விடாது வர்த்திப்பது போலச்சரியைகிரியையோக ஞானங்களை அதுஸந்திப்பவரும் அர்ச்சையை விடாது வர்த்திப்பது அவசியம். யாவருக்கும் அர்ச்சாராதனங் கேட்கப்பட்டகாலத்தும், அவரவர்களுடைய பரிபாகபேதங்களே அவ்வர்ச்சைகளில் தாரதமயமாக நிகழும். “விரும்புஞ்சரியை முதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு - மரும்புமலர் காய்கனிபோலன்றோ பராபரமே” என்னுஞ் சிவாநுபவச்செல்வர் திருவாக்காலும் அதுவிளங்கும். எங்ஙனமெனின், அரும்பைவிட்டால் மலரில்லை. மலரைவிட்டால் காயில்லை. காயைவிட்டால் கனியில்லை. ஒருபொருளே தன்மை வேறுபட்டு முதல்குன்றுது நின்றபடித்திருக்கோயிலே முதலாகவுடைய அர்ச்சாராதனந்தானே ஞானியீராக முதல் கெடாமலும், தன்மை வேறுபட்டும் அதுபவ வேத்யமாகின்றது. அரும்பைக் கிள்ளியெறிந்துவிட்டு யான் பழம்பறித்து உண்பேன் என்று கூறும் விவேகியோ டொப்பவே அர்ச்சையை நிந்தித்து யாம் ஞானாநுபவத்திலிருக்கின்றோ மென்பாரைக் கொள்ளவேண்டியது. இப்படி நம்மவர் தாவித்தாவிவெட்டு மொவ்வொருவிஷயமும் அவலமாயினமையால், அவர் பாடியமங்களம் அகரத்தை முதலிற்கொண்டதாயிற்று. நம்மவர்கள் (வைத்தால்குடும்பி, சிறைச்சால்மொட்டை) என்று ஒரிடத்தில் புராணத்தைக் கொஞ்சந்தழுவிடும், ஒரிடத்தில் சுத்தபொய்யென்று கைகழுவிடும் விவகரிக்கின்றார்கள். அதைச் சாதிக்கவேண்டிச் சிவபுராணங்களை வைஷ்ணவர்கள் தள்ளினார்களெனவும், விஷ்ணுபுராணங்களைச் சைவர்கள் தள்ளினார்களெனவும், இப்படியாவும் தள்ளப்பட்டு அவைமுழுதும் பொய்யாகிறதெனவும் உபந்யஸிக்கின்றார்கள். இது கேவலம் பகுப்பின்மையேயன்றி வேறில்லை. விவிலியநூலை வைதிகர் மறுத்தும், வைதிகநூலை விவிலியர் மறுத்தும் விவகரிப்பது மாத்திரம் ஒருவர்நூலை யொருவர் தள்ளியதாகுமன்றிச் சைவ வைஷ்ணவர்கள் ஒருவர் புராணங்களை மற்றொருவர் மறுப்பது தள்ளியதாகாது. வேதம் நாலு, புராணம் பதினெட்டு என்று சைவரும், வைஷ்ணவரும் ஒத்துக்கொண்ட விஷயம். வேதம்

நிற்க, புராணங்களுள் சிவபுராணங்கள் சைவருக்குச் சிறப்பும், ஏனையபுராணங்கள் பொதுவும், விஷ்ணுபுராணங்கள் வைஷ்ணவருக்குச் சிறப்பும், ஏனையபுராணங்கள் பொதுவும் ஆகும். இப்படி அறிவதொழிந்து ஒருவர்துலை யொருவர் தள்ளினாரென்பதே தள்ளுண்டதாயிற்று. இதனால், சிவபுராணங்களைச் சைவர்கள் சிறப்பாகக்கொண்டும், விஷ்ணுபுராணங்களை வைஷ்ணவர்கள் சிறப்பாகக்கொண்டும், சிவபுராணங்களை வைஷ்ணவர்கள் பொதுவாகக்கொண்டும், விஷ்ணுபுராணங்களைச் சைவர்கள் பொதுவாகக்கொண்டும் விவகரிக்கின்ற வுண்மை வெளிப்பட்டுப் புராணங்கள் யாவும் ஸத்தியமென்று சாதிக்கப்பட்டது.

இதுநிற்க, உபநிஷத்துக்களில் பட்சியாகவும், நதியாகவும், குதிரையாகவும் உருவகப்படுத்திப் பிரஹ்மத்தைக் கூறுகின்ற படியே அதைப்புருஷனாகவும் புருஷஸூக்தத்திற் கூறியிருக்கின்ற தெனவும், பட்சிமுதலிய வடிவங்களெப்படி அதற்கு நைஜமன்றோ, அப்படியே புருஷவடிவம் நைஜமன்றெனவும், அதனால், அந்தப்பிரஹ்மத்தை ஆகாரமுள்ளதெனக்கொள்ளவும், அப்படியே விக்கிரகங்களிற் பாவிக்கவுங் கூடாதெனவும் நம்மனோர் பிரஸ்தாபிக்கின்றார்கள். ரூபமில்லாத பிரஹ்மத்தை ரூபகப்படுத்தி வேதம் விதந்தவாறென்னை? சுத்தவறிவாகிய பிரஹ்மத்தை மலினவறிவாகிய பசுபட்சிகளாகவும், ஐடமாகிய நதியாகவும் உருவகப்படுத்தியவாறென்னை? இவை குற்றமாகாதபோது யாம் விக்கிரகமாக அதை எண்ணுவது ஏன் குற்றமாகும்? அவை கற்பனையாகையால் குற்றமில்லை, இது நிஜமாகையால் குற்றம் எனின், கற்பனையின்றன்மையைக் கொஞ்சம் யோசிப்போம். பிரஹ்மத்தை நேரேயுணர்த்தவும், நேரே உணரவுங் கூடாமைபற்றியே உணர்த்தவும், உணரவுங்கடுமான பொருள்களாக உருவகப்படுத்தி வேதம் உபகரித்தது. அப்படியே (இன்னதன்மைய தென்றறியக்கூடாத சிவம்) தன்னைத்தான் காட்டவும், தன்னைப்பிறர்காணவுங்கடுமான அருண்மேனிசாத்தி உபகரித்தது. வேதம் எவ்வளவு உபகரிக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு உபகாரம் அது செய்தது. சிவம் எவ்வளவு உபகரிக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு உபகாரம் அது செய்தது. வேதம் தனது உபகாரத்தை விதந்தபடியே சிவன் செய்தவுபகாரத்தையும் “உமா ஸஹாயம்”, “ஸ்திரேபிரம்கை” இது யாதி வசனங்களால் விதந்து காட்டியது. உருவகப்படுத்திக் கூறியதற்கும், உண்மையாகக் கூறியதற்கும் ஒரு விரோதமு முண்டாகாமையால், யாம் பரமனுக்கு உருவத்தை அங்கீகரித்ததும், அப்படி

யே விக்கிரகத்திற் பர்வித்ததுங் குற்றமர்காதொழிந்தது. தேகத்தை யே பிரஹ்மமெனவும், புத்தியையே பிரஹ்மமெனவும், குணத்தையே பிரஹ்மமெனவும், சிவனையே பிரஹ்மமெனவும் பிரஹ்மத்தை அறியமுடியாத மந்தாதிகாரிகளுக்கு வேதமானது சுட்டியும், பின்னர் முறையே ஒழித்தும் உபகரித்திருக்கின்றமையால், இந்தமுறைமையே பசு - பட்சி - நதி முதலியவைகளாகப் பிரஹ்மத்தைப் பிரஸ்தாபித்ததும் ஆகும். இவைகளைக்கூர்ந்து யோசிக்கிறபோது நம்மவர்தொடுத்த இந்தவுபநிசாயஸம் அவர்களுக்குப் பாதகமும் எமக்கு ஸாதகமுமாக முடிந்திருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின், யாம் விக்கிரகத்துக்கு வேறாகவும், உடனாகவும் பிரஹ்மம் விளங்குகிறதெனவும், பிரஹ்மம் விக்கிரகமாகும், விக்கிரகம் பிரஹ்மமாகாது எனவும் ஸித்தாந்தம் பண்ணியிருக்கின்றோம். அதனால் விக்கிரகத்தைப் பிரஹ்மமாக யாம் வணங்காமல், பிரஹ்மத்தையே விக்கிரகமாக வணங்குகிறோம். இப்படியேயன்றோ நதியையும், பசுவையும், பட்சியையும் பிரஹ்மமென்று கூறாமல், பிரஹ்மத்தையே நதியாகவும், பசுவாகவும், பட்சியாகவும் வேதம் விதந்திருக்கின்றது? அதனால், வேதம் அவ்வாறு விதந்திருக்குங்கருத்து நதியையும், பசுவையும், பட்சியையும் பிரஹ்மமென்று கருதாமல் பிரஹ்மத்தையே நதியாகவும், பசுவாகவும், பட்சியாகவும் யாவருங் கருதியுய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. இப்படி யுணர்ந்தபின்னர் வேதத்தின் ஸம்மதப்படியே பிரஹ்மமாக எல்லாப்பொருளையும் வணங்குதல் தேற்றமாயினமையால் பிரஹ்மமாக விக்கிரகத்தையும் நம்மவர் வணங்குவது அவசியமாயிற்று. அப்படி வணங்காதபோது அவர்க்கு வேதபாஹ்யத்வம் ஸித்திப்பது ஸித்தம்! ஸித்தம்!!

இன்னும், விக்கிரகமானது சிவரூபமாக வமைக்கப்படுங்கால்

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை

மரத்தின் மறைந்தது மாமதயானை

என்னுந் திருமந்திரத்தை யோசித்தலும் எடுத்துக்கொண்ட பிரமேயத்தை நிறுத்தும். மரயானையினிடத்து யானைநாட்டத்தில் மரந்தோன்றுமையும், மரநாட்டத்தில் யானைதோன்றுமையும் ஸித்தமாவதுபோலப் பூதகாரியமாகிய விக்கிரகங்களினிடத்துச் சிவனது உருவநாட்டத்தில் கல் - செம்பு முதலிய பூதகாரியந் தோன்றுமையும், கல் - செம்பு நாட்டத்தில் சிவந்தோன்றுமையும் வியத்தம்.

மரநாட்டத்தைக் கழித்து யானையை நாடல்போலக் கல்-செம்பு நாட்டத்தைக் கழித்துச் சிவத்தை நாடுவர் மேலோர். இந்த நயங்களை யுணர்ந்தபேர் விக்கிரகநிந்தை யாண்டுஞ் செய்பார்! செய்பார்!!

ஆலயங்களின் அமைவு.

(ஞானசீர்தீப் பிரகாசம்.)

எல்லா மதத்தவர்களும் ஆலயங்கள் அமைக்கும் வழக்கமுள்ளவர்களானாலும், சைவ சமயத்தவர் அமைக்கும் ஆலயங்களுக்கும் மற்றவர்கள் அமைக்கும் ஆலயங்களுக்கும் பேதமதிகம் உண்டு. மற்ற மதத்தவருடைய ஆலயங்கள் ஏதேனுமொரு குறிப்போடாவது கருத்தோடாவது அமைக்கப்படுவதில்லை. அவை இன்னவாறு தான் இருக்க வேண்டுமென்னும் நியதமுமில்லை. கடவுளுடைய வாசஸ்தானமாய் அவை விளங்குதற்கு ஏற்ற தத்துவக் குறிப்புகள் அவற்றில் அடங்கி யிருக்க மாட்டா. அவ்வாலய வழிபாட்டினாலே முத்தியுண்டாதற்கேற்ற சாதனமுறைகள் அவற்றில் அடங்கியிருக்கமாட்டா. சைவ வைணவ முதலிய வேதாகம வழிவந்த சமயங்கள் பற்றி அமைக்கப்படும் ஆலயங்கள் அப்படிப்பட்டனவல்ல. எல்லா அமைவும் ஒவ்வொரு குறிப்போடு கடவுளுக்கு வாசஸ்தான மாதற்குரிய அமைவோடும், வழிபட்ட உயிர்கள் முத்தியடைதற்குரிய சாதனங்களோடும் பொருந்தியிருக்கும். பொதுவாக நாம் பார்க்கும்போது கர்ஷணதி பிரதிஷ்டாரந்தம் பிரதிஷ்டாதி உற்சவாரந்தம் உற்சவாதி பிராயச்சித் தாரந்தமான எந்தக் கிரியைகளும் எந்த ஆலயங்களிலும் ஒரே தன்மையுள்ளனவாய் விளங்குதலும், ஒரே நியதமாகவே செய்யப்படுதலையும் பார்க்கிறோம். நீளம் அகலம் உயரம் பருமம் முதலிய அளவுகளிலாவது கட்டிட அமைவுகளிலாவது யாதேனும் வித்தியாசமிருப்பின், அது பிழைபட்டு விடுமென்பதும், ஒரே கணக்காகவே இருக்க வேண்டுமென்பதும் எல்லார்க்குந் தெரிந்த காரியம். இவ்வளவு துண்மையான் கணக்குகளோடு இருத்தற்கு ஏதேனுமொரு சரியான காரணமில்லாதிருந்தால் இக்கணக்குகள் பயனற்றனவாகும். ஆதலால் ஆலயத்தின் சரியான குறிப்புப் பொருள் எதுவென்பது ஆலய வழிபாட்டைக் கருதும் ஒவ்வொருவராலும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். அவற்றுள்ளே சைவாலயங்களின் குறிப்புப் பொரு

ளாகிய தத்து வார்த்தத்தை இங்கே சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறோம்.

கடவுள் ஆன்மாக்கள் பொருட்டுக் கொண்ட வடிவங்களள்ளே சதாசிவ வடிவம் என்பது ஒன்று. ஞானிகளது ஞான வழிபாட்டுக்கு இயைந்தது சிவத்தின் ஞானானந்த சொரூபம். யோகிகளது தியானத்துக்கு உரியதாயுள்ளது சிவத்தின் நிஷ்கள வடிவம். கிரியையாளரது வழிபாட்டிற்குரியதாயுள்ளது இச்சதாசிவ வடிவமாம். சதாசிவ மூர்த்தி சுத்தமாயா காரியமாகிய சாதாக்கிய தத்துவத்திலே பஞ்சப்பிரமஷடங்க மந்திர தனுவைத் தூல சரீரமாகக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருப்பார். அத்துல தனுவுக்கு மூலமாகிய சூக்குமதனு முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் திரோதான சத்திக்கும் அப்பாற்பட்டு உன்மன கலைக்கண்ணே சிற்சத்தி காரியமாய் விளங்குவது. அது சத்தி காரியமாய் ஞான சொரூபமாய் விளங்குதலின் அதனை வேதாசகமங்கள் சிர்கன மேனியென்று கூறும். அருள் வடிவென்பதும் அதுவே. அச்சூக்கும வடிவுக்கு உயிராய் விளங்குவது எதுவோ அதுவே சிவம். இதனால் ஞானானந்த வஸ்துவாகிய சிவம் உயிர்கள் பொருட்டு உருவங் கொள்ளும்போது வித்தியா தேகமெனப்படும் அச்சூக்கும வடிவை யடைந்து, பின்பு மந்திர வடிவைத் தூலவடிவமாகக்கொள்ளுமென்று உணரத்தக்கது.

சதாசிவ மூர்த்தி அண்டத்திலே சாதாக்கிய தத்துவத்தும், பிண்ட (சரீர)த்திலே இருதய கமலத்தும் விளங்குவார். “அண்ட பிண்டமவை சமம்” என்று நூல்கள் கூறும். வியாபகமாகிய ஆன்மா ஏகதேசியாய் வரும்பொழுதும் அவ்வியாபக நிலைக்குரிய தத்துவங்களனைத்தையும் (ஆலமரத்தின் உருவனைத்தும் அதன் விதையில் சூக்குமமாய் அடங்கியிருந்தவாறு) அடக்கி நிற்குமாகலின், அவ்வியல்பு கொண்டே இரண்டற்கும் சமத்துவம் கூறப்படும். அண்டத்தில் எவ்வெத்தத்துவங்கள் என்கெங்குள்ளனவோ அவ்வாறே பிண்டத்திலும் அவ்வத்தத்துவங்கள் ஒவ்வோரிடத்து நிலை பெற்றிருக்கும்.

இங்ஙனம் அண்டபிண்டமவை சமத்துவமுறுதலால், அச்சதாசிவ மூர்த்திவையும் ஆலயம் அண்டத்தில் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும், பிண்டத்தில் இருதயத்தையும் ஒத்து நிலவும்.

யோகாவத்தையில் இருதயம் மூலாதார ஸ்தானமாய் விளங்கும். ஆதலால் கர்ப்பக்கிரகம் மூலாதாரத்தானமாய் எண்ணப்

படும். இருதயம் தத்துவ சொரூபமான ஒரு கமல வடிவாகப் பாவிக்கப்படும். அவ்விருதய கமலத்தை யுணர்த்துவது கர்ப்பக் கிரகத்தின் மேல் விளங்கும் தூபி. அத்தூபியோடு சார்ந்த கர்ப்பக் கிரகத்தில் சதாசிவ மூர்த்தி விளங்குதல் இருதய கமலத்து விளங்குதலை யொக்கும்.

கர்ப்பக்கிரகம் அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம் ஸ்தபன மண்டபம் தம்பமண்டபம் நிருத்த மண்டபம் ஆகிய ஆறும் மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் விசுத்தி அநாகதம் ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறு ஆதார ஸ்தானங்களாம். சோமாஸ்கந்தர் மகேசுர ராவர், சந்திர சேசுரர் உருத்திர மூர்த்தியாவர். துஜஸ்தம்பம் பதிநந்திபசு. பலிபிடம் பாசம். ஐந்து பிராகாரங்கள் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்றாவது, தூலம் சூக்குமம் குணம் கஞ்சகம் காரணம் என்றாவது சொல்லப்படும் ஐந்து கோசங்கள் அல்லது சரீரங்களை உணர்த்தும். நிவர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதிதையென்னும் ஐந்து கலைகளாகவும், மகாமந்திரமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் ஐந்து எழுத்துகளாகவும், பிரணவத்தின் ஐந்து கலைகளாகவும் விளங்கும். எந்தெந்த மூர்த்திகள் எந்தெந்த ஆதாரத்தில் அல்லது எந்தெந்த தத்துவத்தில் விளங்குவரோ அந்த அமைவாக ஆலயத்தினும் அந்தந்த மூர்த்திகளையும் அந்தந்தப் பரிவார தேவர்களையும் காணலாம். அவ்வவ்வடிவாகவே அவரவர் ஆலயங்கள் விளங்கும். இதுவுமன்றி முறை பிறழ்ந்து பிரதிஷ்டை செய்தலும் ஆலயம் வகுத்தலும் அபசாரமாய் முடியும். சைவக் கிரியைகள் ஒவ்வொன்றினும் மூர்த்திகள் அமைக்குமிடத்து இந்நியமம் பற்றியே அமைக்கப்படுமென்பதும் உணரற்பாற்று. யாகசாலை நாபிஸ்தானமாம். தீர்த்தம் சிவசுத்தி சொரூபமாம். அஸ்திரதேவர் ஆரணி ஜெனனி ரோதயித்திரி வடிவான திரோதான சத்தியாம். இடப வாகனம் ஆன்ம சொரூபமாம். இவ்வாறு ஆலயத்திலுள்ள எல்லா அமைவுகளும் தத்துவ சொரூபமாகவும், அவ்வத் தத்துவங்களில் விளங்கும் கர்த்தாக்களின் வடிவமாகவும் சதாசிவ மூர்த்தி ஆன்மா பாசம் என்னும் பொருள்களின் சொரூபமாகவும் விளங்கும்.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஐந்து கோசமாய் அல்லது சரீரமாயிருக்க இருதயகமலத்தில் ஆன்மாவையே இலிங்கமாகக் கொண்டு சதாசிவமூர்த்தி விளங்குந் தன்மையாகிய பிண்ட அமைவை விளக்குவது இவ்வாலயம். முப்பத்தாறு தத்துவங்

களும் நிவர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளில் அடங்க, அக்கலா நிலயத்தில் சாதாக்கிய தத்துவத்திலே சதாசிவமூர்த்தி விளங்கும் அமைவாய் உள்ளது ஆலயம். இவ்வாறு ஆலயத்திலே அண்டபிண்ட சமத்துவ நிலை யுணரப்படும்.

இதனால் முதல்வன் உயிர்களுக்கு அறுக்கிரகிக்கும்படி எவ்வாறு எங்கு எழுந்தருளியிருப்பாரோ அவ்வாறு அவ்வடிவாயுள்ளது ஆலயம் என்பதும் உணரற்பாற்று.

ஆலயத்தை யடைந்து தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்தோன் சத்தி நிபாதமுடையனாகின்றான். நிவர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசொருபமாயும், முப்பத்தாறு தத்துவ சொருபமாய் ஐந்து கோசம் அல்லது ஐந்து சரீர அமைவாயும் விளங்கும் பிராகாரங்களைக் கடந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்துகொண்டு உள்ளே செல்லுதலினாலே அத்தத்துவமய சரீரத்தைவிட்டு நீங்குகிறான். துஜஸ்தம்பம் நந்தி பலிபீடங்களைத் தரிசிக்கும்போது பதிபசுபாசங்களை யுணர்பவனாகிறான். பாசவடிவாகிய பலிபீடத்துக்கிப்பால் அட்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்கும் பொழுது (தனது எண் குணங்களையும் விளங்கவொட்டாது தடுத்து யானெனதென்னுஞ் செருக்கினை யுண்டாக்கி நின்றது அப்பாசமாகிய ஆணவ மலமேயாதலால் பதியினதருளால் அப்பாச இயல்பு தோன்றவே) அப்பாச வினைவாகிய யானெனதென்னுஞ் செருக்கொழிந்து தற்போதம் நீங்கிப் பரவசமாதல் உண்டாகும். மண்டபங்களைக் கடந்து செல்லும்பொழுது ஆதாரங்களை விட்டு நீங்கிச் சிவசந்நிதியை யடைபவனாகிறான். அதிகாரநந்தியின் ஸ்தானத்தை யடையும்போது அதிகாரமுத்தனாகிறான். சதாசிவமூர்த்தியைத் தரிசித்த பொழுது பாசமனைத் தும் நீங்கிப் பசுவியல்பொழிந்து சிவதரினஞ் செய்து அபரமுத்தனாகின்றான். ஆலயத்தில் ஆசாரியராலே செய்யப்படும் பூசை உயிர்களுக்குச் செய்யும் தீக்ஷையாம். அங்கே அளிக்கப்படும் விபூதி திருவருளாம். இவ்வாறு தினந்தோறும் சென்று வழிபாடு செய்து வருவோன் முடிவிலே மும்மலபந்தம் நீங்கித் திருவருள் பெற்று முத்தனாவன். அதுபற்றியே ஆலய வழிபாடு முத்திக்குச் சாதனமென வைக்கப்பட்டது. ஆலய வழிபாட்டின் வரும் முத்தி அபரமுத்தியாம்.

சைவப்பகைவர் சைவர்களே.

முற்காலத்தில் சைவசமயத்திற்குச் சமணர் முதலிய புறச் சமயத்தினர் பகைவராயிருந்தார்கள். அதனால் பிற்காலத்தில் சைவசமயம் தழைத்து நிலவப்பெற்றது. இக்காலத்தில் சைவ சமயத்திற்குச் சைவ சமயிகளே பகைவராயிருத்தலினால் சைவ சமயம் தலையெடுப்பது அரிதாயிருக்கிறது. இக்காலத்தில் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படியே தங்கள் தங்கள் ஆன்மலாபத்தின் பொருட்டு மாத்திரமாகவோ புகழைக்கருதியோ பலவகைப்பட்ட தருமங்களைச் செய்பவர்கள் பலர் இருந்தாலும், சைவ சமயமானது என்றும் நிலைத்து நிலவுதற்பொருட்டுச் சமயபரிபாலனம் செய்வோரும் செய்விப்போரும் மிகவும் அரியராயிருக்கின்றனர். சிற்சிலர் முன்வந்து சமயபரிபாலனம் செய்ய முயன்றிடினும், அதற்கு இயற்கையாகவே புண்டாகும் இடையூறுகள் மலையத்தனையானால் இக்காலத்துச் சைவ சமயிகள் செய்யும் இடையூறுகள் கடலத்தனையாக விருக்கின்றன. இது கீழ்வரும் எம்முடைய சரித்திரச் சுருக்கத்தால் விளங்கும்.

யாம் சற்றேறக்குறைய முப்பது வருடங்களாக எம்மாலியன்றவரையில் சைவ சமய வளர்ச்சியினிமித்தம் பாடுபட்டு வருகின்றோம். யாம் இதுவரையில் செய்தனவற்றை நடுநிலைமையோடு நோக்குவார்க்கு இக்காலத்தில் சுயநலப் பரித்தியாகஞ்செய்து கொண்டு எம்போல் உழைப்பாரைக் காண்பது அரிதென்பது புலப்படாமற் போகாது. சென்னைச் சைவர்கள் சிலரோனும் எமக்குத் துணையாயிருந்து உழைப்பரேல் இதுவரையில் பல நன்மைகள் உண்டாயிருக்கும். இவர்கள் எமக்குத் துணை செய்யாவிடினும் வாளாவிருந்தாற் போதும். இவர்கள் வாளா விருத்தலையும் தவிர்த்து இடையூறு விளைப்பாராய் யாம் தொடங்கும் காரியம் ஏதுவும் தலையெடுக்கவொட்டாமற் செய்வாராயினார்கள். யாம் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தாபித்துச் சிவதலயாத்திரை செய்யத் தொடங்கிக் தண்டோர் மனங்காதலித் துருகுமாறு பல தெய்வீகமான யாத்திரைகள் செய்வோமாயினோம். இதைக்கண்டு சென்னைச் சைவர்கள் சந்தோஷிப்ப தொழிந்து பொறுமை மேற்கொண்டு இதைக்கலைத்துப் பல வேறுசபைகளைச் சேர்த்து வெவ்வேறாய் யாத்திரை செய்யத் தொடங்கினார்கள். முதல் முதல் பூவை அஷ்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியார்

மாணுக்கர்கள் சிலர் கலகம் விளைத்துப் பிரிந்து சிவதலயாத்திரைச் சங்கம் என்னும் ஒரு சபைவைத்துச் சிலமாதம் யாத்திரைசெய்து பின்னர் தம்முள் மாறுபட்டுக் கலைந்தொழிந்தார்கள். அதன் பின் சித்தார்தப் பத்திரிகாசிரியர் ஸ்ரீமான் கி. குப்புச்சாமி முதலியார் முதலிய சிலர் கலாம் விளைத்துப் பிளவுபடுத்திச் சிவஞானப் பிரகாச சபை எனப் பெயரியதோர் சபைவைத்துச் சிலநாள் யாத்திரை செய்து பின் கலைந்தொழிந்ததோடு, சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலவாறாகத் தூஷித்துத் திருக்கூட்டம் சிந்திப்போருமாறு சிந்தித்துச் “சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டச் சிந்து” என்னும் ஒரு சிறு சுவடி அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அதற்குப்பின், தம் ஊர் பேர் தொழில் முதலியன வெல்லாம் சிவரகசிய மயமாய்க் காணப்படும் ஸ்ரீமான் கயப்பாக்கம் சதாசிவச் செட்டியார், B. A., தாம் திருக்கூட்டத்தினிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்ட கடனைக் கொடுக்காமலே பிரிந்து தம்மினத்தவருக்கெனச் சைவ சமய பக்தஜன சபை என்னும் ஒருசபையைத் தாபித்துக்கொண்டு, சைவ சமயத்தினருள்ளும் சாதிப் பிரிவினையை யுண்டாக்கிச் சமயக்கட்டைக் குலைத்துவிட்டனர். அதற்குப் பின்னும் பலரால் பல இடையூறுகள் நேர்ந்தன. அவற்றை விரிச்சிற் பெருகும். அவற்றுள் இச்சபையின் அத்தியக்ஷர்களாயிருந்த அணவை சண்முக முதலியார், காட்டேர் வேங்கடாசல முதலியார் ஆகிய இவ்விருவரால் உண்டான இடையூறுகளே அறக்கொடியன. இவர்கள் பெயர் மறைந்து போகாதிருக்குமாறு இவர்கள் செய்தி களைச் சுருக்கிக் கூறத்தொடங்குகின்றோம்.

யாம் உத்தியோக சம்பந்தமாய்க் கல்கட்டாவுக்குப்போய் அங்கே சில காலம் வசிக்கநேரிட்டது. அதனால் அணவை சண்முக முதலியாரைத் திருக்கூட்டத்தார் எமக்குப் பதிலாகக் காரியதரிசியாக நியமித்தார்கள். சண்முக முதலியார் திருக்கூட்டத்தின் காரியதரிசியாயிருந்தபோது காட்டேர் வேங்கடாசல முதலியார் அவரைப் பகைத்துத் திருக்கூட்டத்தின் வசத்திலிருந்த ஒரு விநாயகராலயத்தையும், இவ்வாலயத்தைச் சேர்ந்த நிலத்தில் திருக்கூட்டத்தினரார் பெருஞ்செலவிட்டுக் கூட்டப்பெற்ற சபாமண்டபத்தையும், ஆலயத்திற்குரிய பிற சொத்துக்களையும் தூரக்கிரதமாகப் பராதீனப்படுத்திவிட்டனர். இதை யாம் அறிந்து சென்னைக்கு வந்து ஹைகோர்ட்டில் வியாச்சியம் நடத்தி, கோயிலைப் பொதுஜன சொத்தாகவும் சபா மண்டபத்தைக் கோபிற் சொத்தாகவும்

செய்வித்து, முன்னிருந்த நேசம் பாராட்டி அணவை சண்முக முதலியாரை இக்கோயிலுக்கு ட்ரஸ்டியாக நியமிக்கச் செய்தோம். அணவை சண்முக முதலியார் ட்ரஸ்டியானதும், சுயநலம் பாராட்டி, தம்முடைய அச்சுக்கூடத்தைத் திருக்கூட்டத்திற்கு அதிக விலைக்கு விற்க முயன்றனர். அதற்கு இணங்காமையால் இவரும் திருக்கூட்டத்திற்குப் பெரும்பகைவராய், திருக்கூட்டத்தினரவைத்து நடத்திவரும் பாடசாலையை அழித்துவிட்டு யாத்திரை மாத்திரம் செய்தாற் போதுமென்று பெருங் கலகம் செய்து, தம் எண்ணம் பலிக்காமையால் பிரிந்து, ஷெ கர்ட்டீர் வேங்கடாசல முதலியாரோடு சேர்ந்துகொண்டு “சென்னைச் சிவனடியார் தல யாத்திரைச்சங்கம்” என்னும் ஒரு சபை வைத்துக் கொண்டனர். இவர் செய்த கலகத்திற்குப் பூவை அஷ்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியாரும் உடனாயிருந்து இவர் சபைக்குத் தலைவராயினார்.

முற்கூறிய ஹைகோர்ட்டு வியாச்சியத்தில் செய்த தீர்மானத்தின்படி, சபா மண்டபத்தின் ஒரு பாகமாத்திரம் திருக்கூட்டத்தின் வசத்திலிருக்கிறது. மற்றொருபாகத்தை (க்கோயில் ட்ரஸ்டியாக எம்முயற்சியாலும் பெரும்பிரயாசையாலும் பணச்செலவாலும் நியமிக்கப்பெற்ற) அணவை சண்முக முதலியார் ஷெ கோயில் வருமானத்தின் பொருட்டு யாருக்கேனும் வாடகைக்கு விடலாம். இதற்குத் திருக்கூட்டத்தார் அதிக வாடகை கொடுத்து இதில் தங்கள் வைதிகசைவ அச்சுக்கூடத்தை வைத்துக்கொள்ளவேண்டிப் பலகால் முயற்சி செய்தும், சண்முக முதலியார் அதற்கு இடங்கொடாமல், முன் தம்மை விரோதித்துச் சபாமண்டப முதலியவற்றைப் பாராதீனப்படுத்திய கார்ட்டீர் வேங்கடாசல முதலியாருக்குக் குறைந்த வாடகைக்குப் புத்தகக்கட்டடக் கடை வைத்துக்கொள்ள விட்டிருக்கிறார். இதை ஆட்சேபிக்கும் சைவாபிமானிகள் ஒருவரும் இல்லை. இதைப்பற்றிச் சைவ சித்தாந்த போதரத்தனாகரம் ஸ்ரீமான் கா. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடமும் சொல்லிப்பார்த்தோம். இவரும் ஷெ கார்ட்டீர் வேங்கடாசல முதலியாருடைய நெருங்கிய சினேகராகவும், அணவை சண்முக முதலியார் சபையில் புராணப் பிரசங்கஞ் செய்பவராகவுமேயிருந்து விட்டார். இச்சமயத்தில் வைதிகசைவ அச்சுக்கூடம் வைத்திருந்த வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் தம் வீட்டைக்காலிசெய்து கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்தினமையாலும், வேறு தகுந்த

இடம் கிடைக்காமையாலும் திருக்கூட்டத்தார் இவ்வச்சுக்கூடத்தை விற்றுவிட நேர்ந்தது.

பத்திரிகையின் தாமதம்.

யாம் வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தை விற்றபோது அச்சுக்கூடத்தொழிலாளிகள் எங்கும் வேலை நிறுத்தம் செய்தமையால் நம் சைவப்பத்திரிகையைக் குறித்த காலத்தில் அச்சிட்டுத்தருவார் கிடைக்கவில்லை. கடைசியாகப் புதிதாக வைக்கப்பட்ட ஒரு அச்சுக்கூடத்தில் 1920ஆம் செப்டம்பர்மீ, அக்டோபர்மீ பத்திரிகையை நான்கு பாரமாக அச்சிடக்கொடுத்தேன். இந்த அச்சுக்கூடக்காரர் விஜயதசமி யன்றே இப்பத்திரிகையை அச்சிட ஆரம்பிப்பதாக வாக்களித்துவிட்டுப் பிறகு நான்கு மாதங்களாகத்தினக் கெட்டுவிட்டு வந்தார்கள். இதற்கிடையில் இப்போது அச்சிடும் சாது அச்சுக்கூடம் என்னும் இடத்தில் அச்சிடவேண்டி மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களிடம் மறுபடியும் உத்தரவு பெறவேண்டியிருந்தது. முன் ஒப்புக்கொண்ட அச்சுக்கூடக்காரர் 1921ஆம் ஜனவரிமீ 19வ் வரையில் செப்டம்பர்மீ பத்திரிகையில் இரண்டுபாரமே அச்சிட்டுக் கொடுத்தமையால், அதைமட்டும் செப்டம்பர் அக்டோபர்மீ பத்திரிகையாக அவசரநிமித்தம் அனுப்பநேர்ந்தது. இவ்வாறு யாம் பல வழிகளிலும் வருந்தியலையும்போது, நம் சந்தாதாரர்கள் சிலர் இவைகளையறியாமல் யாம் தங்களிடம் ஒரு ரூபாவை வாங்கிக்கொண்டு மோசஞ்செய்துவிட்டதாக எண்ணிப் பலவாறாகக் குறைகூறத் தொடங்கிவிட்டார்கள். உதவிசெய்வாரில்லாவிட்டாலும் குறைகூறுவோருக்குக்குறைவில்லை. இதுவும் சிவன் செயலே.

1921ஆம் பத்திரிகை.

1921ஆம் ஜனவரி மாதப்பத்திரிகை 1921ஆம் பிப்ரவரிமீ முடிவில் அல்லது மார்ச்மீ ஆரம்பத்தில் வெளிவரும். அதற்குப் பின் பிப்ரவரி மார்ச் ஏப்ரல்மீ பத்திரிகைகளைத் தனித்தனியாக மார்ச் ஏப்ரல் மாதங்களில் அனுப்புமாறும் மேமீ முதல் அவ்வம் மாதப் பத்திரிகையை அவ்வம்மாதம் அனுப்புமாறும் வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. இப்போது இப்பத்திரிகையானது முன் “தேசபக்தன்” பத்திராதிபராயிருந்தவரும், இப்போது “நவசக்தி”யின் பத்திராதிபராயிருப்பவருமான ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களுடைய “சாது” அச்சுக்கூடத்

தில் அச்சிடப்படுவதினால், இனி தாமதமின்றி உத்தேசப்படி பத்திரிகை வெளிவரக்கூடும்.

இப்போது நடைபெற்றுவரும் சைவப் பத்திரிகைகளுள் இப் பத்திரிகைக் கிணையர் நடைபெறும் சைவப் பத்திரிகை வேறில்லை யென்பது அறிஞர் பலரின் அபிப்பிராயம். இதன் ஆசிரியரை வித்வான்கள் பலர் புகழ்ந்து சாற்றிய பாமாலைகளுக்கும் அள் வில்லை. இது பரவாத தமிழர்வசிக்கும் ஊரும் இல்லை. ஆயினும், இப்பத்திரிகையை ஆதரித்துச் சைவ பரிபாலனம் செய்விக்கும் சைவப் பிரபுவாவது மடாதிபதியாவது ஒருவரும் காணப்பட வில்லை. இப்பத்திரிகை கிரமமாய் நடைபெறுவதற்கு வருடம் தோறும் 1500 ரூபா வேண்டும். 1000 சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்து 1½ ரூபா வீதம் சந்தா கொடுத்தால் வேறொருவர் உதவியை எதிர் பாராமலே பத்திரிகையை நடத்தலாம். இப்போதிருப்பவர்கள் 700 பேர்களே. இவர்களுள் ஏறக்குறை 300 பேர் வழக்கப்படி 1921-ல் ஜனவரியிற் பத்திரிகையைச் சந்தா கொடுத்துப்பெறாமல் திருப்பி நட்டம் விளைப்பார்கள். எஞ்சிய 400 சந்தாதாரர்கள் கொடுக்கும் சந்தாத் தொகையைக்கொண்டு பத்திரிகை நடை பெறுவது கூடாமையாகும். ஆதலால் சந்தாதாரர்கள் சைவசமய பரிபாலனத்தை யுத்தேசித்தேனும் அப்பத்திரிகையைத் திருப்பா மல் பெற்றுக்கொள்வதோடு, ஒவ்வொருவரும் சிலரைச் சந்தாதாரர் களாகச் சேர்த்துப் பத்திரிகையை நடத்துவித்தல் கடனும்.

1920-ல் அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களில் கோயம்பத் தூரிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் A. K. சுப்பராய முதலியாரவர்கள் 100 சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து உபகரித்தார்கள். இவர்களைப்போல் 100 புண்ணியவான்கள் முயற்சி செய்தால் 10,000 பத்திரிகைகள் செலவாகும். மாதமாதம் நான்கு அல்லது ஐந்து பாரத்திலும் பத்திரிகை வெளிவர ஏதுவாகும்.

தேவார வைப்புத்தல விளக்கம்.

உலகத்திலே சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் உய்யும்படி வாய்ந்த திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருத் தலங்கள் அளவில்லாதன வாயினும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியா னார் முதலிய உண்மை நாயன்மார்கள், தோத்திரித்திருக்கின்ற தலங் களே உயர்வுடையனவாம்.—அப்படி இருக்க தேவநாமுதலிய

அருட்பாக்களில் வைப்பாக அமைக்கப்பட்டு வைப்புத்தலங்களென்று வழங்கி வருகிற ஸ்ரீகாசிமுதலிய மேம்பாடுள்ள சிலதலங்கள் தேவாரமாதிய திருவருட்பாப் பெற்றனவென்று சிலர் அறிந்து கொள்ளாமலே தனித்திருப்பதிகம் பெற்ற தலங்களே சிறப்புள்ளன வென்று வழங்கி வருகிறார்கள். எண்ணில் அதிகமான பதிகங்கள் பெற்றிருக்கின்ற தலங்களுக்கு எண்ணில் குறைந்தபதிகங்கள் பெற்றிருக்கின்ற தலங்களை எப்படி சமானமாக நினைக்கின்றோமோ அப்படியே வைப்புத்தலங்களையும் தனியே பதிகம்பாடப் பெற்றதலமாக எண்ணி வழிபடுதலே மிகமேன்மையாகும்.— தேவார முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளில் ஓரிடத்திலேனும் அமைக்கப்பட்டிருக்குந் தலங்களெல்லாம் தேவாரப்பதிகமாதியன பெற்ற தலங்களென்று கருதுதலே சிறப்பு.

இன்னும் யோசிக்குமிடத்து வைப்புத்தலங்களுக்குத் தனியே தேவாரப்பதிகங்க ளிருந்து மறைந்தவற்றுட் சேர்ந்திருக்கலாமென்று யூகிக்கப்படுகிறது.

யாத்திரை வாசிகளுக்குத் தவியாகத் திருத்தலங்களை விளக்க வந்த 'சிவஸ்தலமஞ்சரி' முதலிய நூல்களில் வைப்புத்தலங்களையும் திருவாசகமாதிய பதிகம்பெற்றதலங்களையும் விளக்காமையால் அவற்றுட் சில தெரிந்தவரையில் ஒருவாறு குறிப்பிக்கப்படுகின்றன.

1 ஸ்ரீகாசிஎன்னும் வாரணாசி.

நிருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார் அருளிய கேடத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாட்டேர் மடப்பாச்சிலாச்சிராமம் முண்டிச்சுரம் வாதவூர், வாரணாசி [யும் காட்டேர் கடம்பூர் படம்பக்கங் கொட்டுங் கடலொற்றியூர் மற்றறையூவை கோட்டேர் திருவாமாதூர் கோழம்பமுங் கொடுங்கோவலூர் திருக்குண [வாயில்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் முத்தித்தலங்கள் ஏழனுள் ஒன்று.

உமாதேவியார் கைவிரலிற்றோன்றிய கங்காநதி, மணிகர்ணிகை முதலிய அநேக துறைகளோடு விளங்கப்பெற்றது. அங்கு இறப்பவர்களுக்கு அம்பிகை சமேதவிசுவநாதப் பெருமான் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்து முத்தி எய்துவிக்கின்றனர். இது காலவைரவக்கடவுளின் காலலோடு நிலவுவது. இத்தலம் பலருக்கும் வெளிப்படைபாய்த் தெரிந்துவருதல்பற்றி முன்னாக வைக்கப்பட்டதோடு ரெபில்வே ஸ்டேஷனும் குறிப்பிக்கப் படவில்லை.

சுவாமிபெயர்—விசுவநாதர். அம்பிக்கை-விசாலாக்ஷி, அன்ன பூரணி. தீர்த்தம்-கங்காநதி.

2 திருவாதவூர்.

இத்தலம் சமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவவதாரஞ் செய்தது. அசுவனி முதலிய தேவர்கள், வாபு, காத்தியாயனர் முதலியோர் பூசித்தது இத்தலத்தின் பெயர் வந்த காரணத்தை, வேப்பத்தூர் திருவிளையாடற் புராணத்தாலறிக.

“ஆதியா தித்தன் சோமன் அசுவினி கடம்பேரால்
வேதியர் தமைவர் தேத்தி விமலனை யுகங்கண் மூன்றும்
காதலில் வணங்கக் கண்டு கடைபுதம் வாத ராஜன்
நீதியில் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர்.”

சுவாமிபெயர்—வாதபுரீசுரர். அம்பிகை - உமாதேவியார். தீர்த்தம் - சிவகங்கை. —மதுரை ஸ்டேஷனிலிறங்கி அழகர்கோவில் மேலூர் இந்த வழியாகப்போக 27-மைல்.

3 திருக்கரபுரமென்னும் திருவிரிஞ்சிபுரம்.

நீருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிய காப்புத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெண்ணீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமும் சீக்காலி வல்லம் திருவேட்டியும்
உண்ணீரோ ரோடகமுமூறல் அம்பருறையூர் நறைபூரணநல்லூர்
விண்ணார் விடையான் விளமர் வெண்ணி மீயச்சூர் வீழிமிழலைமிக்க
கண்ணார் துதலார் கரபுரமுங் கபாலியா ரவர்தங் காப்புக்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் உமை, விஷ்ணு, பிரமன், கரன் முதலியோர் பூசித்தது. கரன் பூசித்தமையின் கரபுரமென்றும், பிரமனாகியவிரிஞ்சனல் பூசிக்கப்பெற்றமையின் விரிஞ்சிபுரமென்றும் பெயர் கூறுவர்.

அர்ச்சகரது குழந்தை தாயாதிகளால் பூசைப்பாத்தியம் ஏமாற்றநேரிட்டதைத் தாயார் வேண்டிக்கொண்டபடி அக்குழந்தைக்கு தீக்ஷானுச்சிரகஞ் செய்து பூசையைத் திருமுடி வளைத்து ஏற்றுக்கொண்டனர். மிளகு பொதிகொண்டு சென்ற தனபால செட்டிக்கு வழித்துணை சென்றதால், சுவாமிபெயர்—மார்க்கசகாயர். அம்பிகை - மரகதவல்லி. தீர்த்தம் - சத்திதீர்த்தம், பாலிநதி. கள்ளிக்கோட்டை மார்க்கம்போகும் சென்னை ரெயில்வே ஸ்டேஷன் விரிஞ்சிபுரம்.

4 உருத்திரகோடி.

தீருநாவுக்காகநாயனார் அருளிய கேஷத்திரக்கோவை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

உஞ்சேனை மாகாள மூறலோத்தா நுநத்திரகோடி மறைக்காட்டுள்ள
மஞ்சார் பொதியின்மலை தஞ்சை வழுபூர் வீரட்ட மாதானங் கேதாரத்தும்
வெஞ்சமாக்கூடல் மீயச்சூர்வைகா வேதீசரம் விவீசரம் வெற்றியூரும்
கஞ்சனார் கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையங் கைலாய நாதனையே காணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சிவபெருமானிடமுண்டாகிய கோடி உருத்திரர்கள்
காசிபமுனிவருடைய குமாரர்களாகிய கோடி அசுரர்களோடு யுத்
தஞ்செய்து கொன்று வென்றதினால் வினோந்தபாவ நீங்கச் சிவபெரு
மானை வழிபட்டு அநக்கிரகம் பெற்றது. சுவாமிபெயர் - உருத்திர
கோடிசுரர். அம்பிகை - உருத்திரகோடிஸ்வரி. உருத்திரகோடி
தீர்த்தம்.

செங்கற்பட்டு ஸ்டேஷனிலிறங்கி திருக்கழுக்குன்றம் போக
அதற்குச் சமீபம் 2-மைல்.

5 தஞ்சையென்பது தஞ்சாவூர்.

இத்தலம் தேவேந்திரன், அகத்தியர், சோழன் முதலிய
அநேகபக்தர்களுக்கு நல்வரங் கொடுத்தருளியது. கருவூர்த்தேவர்
திருவிசைப்பாவுமுண்டு. அன்றியும் செருத்துணைநாயனார் திருவவ
தாரமானது. சுவாமிபெயர் - பிரகதேஸ்வரர். அம்பிகை - உமா
மகேஸ்வரி. கிருபாதீர்த்தம் 1. காவேரிநதி 2. சிவகங்கை 3.
ரெயில்வேஸ்டேஷன் தஞ்சாவூர்.

த க க ள ர்.

தீருநாவுக்காகநாயனார் அருளிய கேஷத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச்சுர மின்னம்பரேரிட வையேமப்பேரூர்
சடைமுடி சாலைக்குடி தக்கனூர் தலையாலங்காடு தலைச்சங்காடு [டுக்காடு
கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம்பூதூர் கோத்திட்டை கோட்டாறு கோட்
கடைமுடிகாணூர் கடம்பந்துறை கைலாய நாதனையே காணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர் - திரிலோகநாதர். அம்பிகை - தர்மசம்வர்த்
தனி. திருநள்ளாறு ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 1-மைல்.

பு. வே. சுப்பராய முதலியார்
(தோடரும்.)

உ
சிவமயம்.

சென்வனச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்.

ரூ. அ. ப.

“சைவம்” என்னும் மாதாந்தரப் பத்திரிகை (1915ஆம் முதல் 1919ஆம் வரையில் வெளிவந்தவை.)	
காலிகோ கட்டடம் செய்தது	விலை 5 0 0
ஒவ்வொரு வருடப் பத்திரிகை	1 8 0
“சைவம்” நிகழும் வருடப் பத்திரிகை வருடச்சந்தா	1 8 0
ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை	0 1 0
ஞானானந்த சம்பாஷணை	0 0 6
ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்	0 0 6
விவாகவிதியும் கலியுக தருமமும்	0 0 6
சைவ சமயிகளின் கடமை	0 1 0
சைவ சிராத்த விளக்கமும் தத்துவார்த்தமும்	0 1 0
கோபப் பிரசாத உரை	0 1 6
சிவநின்மாலிய மான்மியம்	0 0 6
திருமுறைப் பெருமை	0 4 0

வி. பி. தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

தேள் கடிக்குச் சிகிச்சை.

1. பழகாரத்தைத் தூள் செய்து இரண்டொரு சிட்டிகைத் தூளை $\frac{1}{4}$ ஆழாக்குக் குளிர்த்த சலத்திலிட்டுக் கலக்கிக்குடித்தால் பல சமயங்களில் குணமாவதைக் கண்டோம்.

2. நவாசாரத்தைத் தூள்செய்து கல்சண்ணும்போடு சேர்த்து மோந்தாலும் குணமாகும்.

3. பர்மாங்கனேட் ஆப் பொடாஷ் (Permanganate of Potash), டார்ட்டாரிக் ஆஸிட் (Tartaric Acid) இவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசிப் பிரமாணம் எடுத்து கொட்டினவிடத்தில் வைத்து ஒரு துளி நீர்விட்டால் உடனே பொங்கி குணம் செய்யும். இதை அதிகமாக உபயோகித்தால் சிறிது இரணம் உண்டாகும். தேள் மருந்து வியாபாரிகள் சிலர் விற்பதும் இவையே. இவை இரண்டும் எல்லா இங்கிலீஷ் மருந்துக் கடைகளில் இரண்டண வுக்கும் கிடைக்கும்.

நீர்ச்சுருக்கு நிவாரணச் சூரணம்

இதைப் பச்சைப் பசும்பாலில் கலந்து இரண்டு அல்லது மூன்றுநாள் காலையில் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தில் கொடிய நீர்ச் சுருக்கு, குணமாவதுடன் அதிகவெட்டையால் சிறு நீர்த் துவாரத்தில் உண்டாகும் நோய்களும் நீங்கும். இச்சாபத்தியம் இருந்தால் போதுமானது. இதன் விலை ரூபா 1. வி. பி. யில் அனுப்பினால் ரூபா 1—4—0.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

நெய் முதலிய பொருள்களின் விலையேற்றத்தையும் இதைச் சித்தப்படுத்துவதனால் நேரிடும் அதிக பிரயாசையையும் நோக்கி இடையில் சிலகாலமாக இந்த லேக்கிய விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இதனையுண்டு குணமடையப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்வதனால் இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை உபயோகித்து வருபவர்களுக்குப் பித்தவாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட நோய்களும் அனுகூ. ஜீரணசக்தி உண்டாம். சரீர புஷ்டியும் பலமும் உண்டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். வாங்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம் கட்டாயமல்ல. இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக நேரிடாது. 40 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2. வி. பி. தபாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.